जीवस्य गतयो याश्च यावतीर्गुणकर्मजाः ॥ ३१ ॥ धर्मार्थकाममोत्ताणां निमित्तान्यविरोधतः। वार्ताया द्राउनीतेश्च श्रुतस्य च विधिं पृथक् ॥ ३२॥ श्राह्मय च विधिं ब्रह्मन् पितृणां मर्गमेव च। यक्नज्ञताराणां कालावयवसंस्थितिं ॥ ३३॥ दानस्य तपसो वापि यच्चेष्टापूर्तयोः फलं। प्रवासस्यस्य यो धर्मी यश्च पुंस उतापदि ॥ ३४॥ येन वा भगवांस्तुष्येद्वर्मयोनिर्जनार्दनः। संप्रसीदित वा येषामेतदाख्याहि मे जनघ ॥ ३५॥ अनुव्रतानां शिष्याणां पुत्राणां च दिज्ञोत्तम । ग्रनापृष्टमपि ब्रूपुर्ग्रवो दीनवत्सत्ताः ॥ ३६॥ तचानां भगवंस्तेषां कतिधा प्रतिसंक्रमः। तत्रेमं क उपासीरन् क उ स्विद्नुशेरते ॥ ३०॥ पुरुषस्य च संस्थानं स्वरूपं वा पर्स्य च। ज्ञानं च नैगमं यत् तदुरुशिष्यप्रयोजनं ॥३०॥ निमित्तानि च तस्येक् प्रोक्तान्यन्य मूरिभिः। स्वतो ज्ञानं कुतः पुंसां भित्तर्वैराग्यमेव वा ॥ ३१॥ रतान् मे पृच्छतः प्रश्नान् हरेः कर्मविवितसया। ब्रुहि मे ज्ञस्य मित्रवाद्वया नष्टचन्षः ॥ ४०॥ सर्वे वेदाश्च यज्ञाश्च तपो दानानि चानघ। जीवाभयप्रदानस्य न कुर्वीरेन् कलामपि ॥ ४१ ॥ शुक उवाच ।। स इत्थमापृष्टपुराणकल्पः कुरुप्रधानेन मुनिप्रधानः ।